

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

17 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Lisnic Elena, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui

Luța Dan xxx, născut la xxx, originar din xxx, domiciliat în xxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.06.2019 - 07.10.2019;

Instanță de apel: 29.10.2019 - 15.01.2020;

Instanță de recurs: 18.05.2020 - 17.10.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central din 07 octombrie 2019, cauza fiind examinată în baza art.364¹ Cod de procedură penală, Luța Dan a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.208 alin.(1) Cod penal, la 1 an închisoare;
- în baza art.192¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, la 2 ani închisoare;
- în baza art.264¹ alin.(4) Cod penal, la 3 luni închisoare;
- în baza art.186 alin.(2) lit. d) Cod penal, la 1 an închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial de pedepse aplicate, lui Luța Dan i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 3 luni.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

Solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin aceeași sentință, Danovschi Irina a fost recunoscută vinovată în baza art.192¹ alin.(2) lit. a) Cod penal, în privința căreia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Luța Dan, la 14.05.2019, aproximativ la ora 20.00, cunoscând cu certitudine că cet. Iancovschi Irina, a.n. 2002, este minoră, intenționat, cu scopul de a o determina să participe la săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.192¹ Cod penal ”răpirea mijlocului de transport”, acțiuni manifestate prin îndemnări, îndrumarea despre locul și modul săvârșirii crimei, a atras-o și instigat-o pe ultima la răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, în rezultat cărui fapt, minora Iancovschi Irina a participat la răpirea automobilului de model ”Honda CR-V” cu numărul de înmatriculare xxx, ce se afla parcat pe str. Mihail Kogălniceanu din mun. Soroca.

Tot el, împreună cu Iancovschi Irina, la 14.05.2019, aproximativ la ora 20.45, intenționat, prin înțelegere prealabilă și de comun acord, având acces liber, au răpit fără scop de însușire automobilul de model ”Honda CR-V” cu numărul de înmatriculare xxx, ce se afla parcat pe str. Mihail Kogălniceanu din mun. Soroca, la prețul de 8 000 euro, ce-i aparține cet. Revenco Veaceslav după care, au fost reținuți de colaboratorii de poliție a INP al MAI la stația de alimentare ”Bemol” din s. Volovița r-nul Soroca.

Tot Luța Dan, după ce a răpit mijlocul de transport de model ”Honda CR-V” cu numărul de înmatriculare xxx, la 14.05.2019, aproximativ la ora 21.20, fără a deține permis de conducere a mijloacelor de transport, fiind în stare de ebrietate alcoolică, în încălcarea cerințelor art.14 pct. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care determină că ”conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau a altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere, a urcat la volan și s-a deplasat la stația de alimentare cu combustibil ”Bemol” din s. Volovița r-nul Soroca, unde a fost reținut de colaboratorii de poliție a INP al MAI și fiind suspectat, că a consumat băuturi alcoolice a fost supus testării alcoolscop, stabilindu-se în aerul expirat concentrația de alcool în mărime de 0,75 mg/l.

Tot Luța Dan, după ce a răpit mijlocul de transport de model ”Honda CR-V” cu numărul de înmatriculare xxx, care se afla parcat pe str. Mihail Kogălniceanu din mun. Soroca, ce aparține cet. Revenco Veaceslav, s-a deplasat cu acest automobil în s. Ocolina r-nul Soroca, unde aproximativ la ora 21.00, intenționat, urmărind scop de profit a sustras din buzunarul torpedoului suma de 2 000 lei, cauzând astfel părții vătămate o pagubă materială în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care lui Luța Dan să-i fie numită o pedeapsă mai aspră, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu excluderea prevederilor art.90 Cod penal.

În motivarea apelului a invocat, că pedeapsa aplicată este prea blândă în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului.

Acuzatorul consideră că pedeapsa stabilită inculpatului este vădit neproportională celor comise și urmările produse, aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare a

pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2020, a fost respins apelul declarat, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate, fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Luța Dan de săvârșirea infracțiunilor imputate.

În această ordine de idei, instanța de apel a menționat că, analizând materialele cauzei, în raport cu normele relevante la caz, instanța de apel a constatat că, instanța de fond a îndeplinit strict cerințele dispozițiilor art.364¹ alin.(1) Cod de procedură penală, opțiunea primei instanțe privind judecarea cauzei potrivit procedurii enunțate, n-a fost viciată, în cadrul urmăririi penale n-au fost încălcate normele imperative din Codul de procedură penală, astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că, nu poate fi reținută o altă situație de fapt decât cea reținută de către prima instanță.

La stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de prevederile art.art.61, 75 Cod penal, și întemeiat a aplicat prevederile art.90 Cod penal, considerând că, corectarea și reeducarea inculpatului, este posibilă fără izolarea acestuia de societate.

Instanța a conchis că, este neîntemeiat argumentul procurorului privind blândețea pedepsei, în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal.

Verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, instanța de apel a constatat că, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.7, 61 și 75 Cod penal, la stabilirea categoriei și mărimii pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de faptul că inculpatul a comis infracțiunile fiind la vârsta de 20 ani, de condițiile de viață ale acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, instanța de apel apreciind în cele din urmă că pedeapsa aplicată de către prima instanță este legală, întemeiată și echitabilă, iar careva temeuri de a casa sentința primei instanțe, sub aspectul individualizării pedepsei penale, nu au fost stabilite.

Instanța de apel a considerat că, anume această pedeapsă este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile comise de către inculpat, iar pedeapsa stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de acesta, cât și personalității inculpatului.

Pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

5. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de apel, procurorul a declarat recurs ordinar, invocând ca temei de casare prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei, cu pronunțarea unei hotărâri, prin

care să fie exclus art.90 Cod penal în privința inculpatului, concretizând că decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului, astfel încât s-a aplicat pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale, fapt ce denotă că soluția adoptată este una vădit neîntemeiată, deoarece instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de către acuzatorul de stat în apelul declarat.

În susținerea solicitării sale, recurentul a invocat că, pedeapsa stabilită inculpatului cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal este prea blândă în raport cu circumstanțele cauzei, considerând că, instanțele de fond greșit și-au motivat soluțiile de individualizare a executării pedepsei în privința inculpatului și nu au pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând o poziție eronată de aplicare a dispoziției art.90 Cod penal, care obligă instanța de judecată să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, soluție care nu este motivată de către instanță și se limitează doar la enumerarea circumstanțelor care le consideră atenuante.

În contextul celor expuse, recurentul consideră că, concluziile instanței de fond și cele de apel la capitolul individualizării pedepsei stabilite, sunt greșite și în contradicție cu probatoriul administrat la etapa urmăririi penale și cercetării judiciare, neconforme scopului legii penale și principiului individualizării răspunderii și pedepsei penale.

6. Avocatul Farniev Arcadie a depus referință asupra recursului declarat de procuror, solicitând respingerea acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei atacate.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal reține că procurorul nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Luța Dan, invocând doar dezacordul cu soluția instanței de apel în partea pedepsei stabilite inculpatului, din care motiv hotărârea judecătorească contestată va fi supusă verificării doar sub acest aspect.

Verificând materialele cauzei, în raport cu alegațiile procurorului, instanța de recurs ajunge la concluzia că cele invocate de recurent, nu și-au găsit confirmarea, iar soluțiile adoptate pe marginea acestei spețe atât de către instanța de fond, cât și de cea de apel, sunt legale, întemeiate și urmează a fi menținute integral.

Colegiul penal găsește vădit nefondată invocarea recurentului referitor la aplicabilitatea prevederilor art.90 Cod penal față de inculpat, Colegiul susține integral statuările instanțelor de fond în acest sens, considerând că corect s-a dispus, la caz, suspendarea executării pedepsei stabilite lui Luța Dan în baza art.90 Cod penal, pe un termen de probațiune de 3 ani, pe capetele de acuzare aduse acestuia în baza art.art.208 alin.(1), 192¹ alin.(2) lit. a), 264¹ alin.(4), 186 alin.(2) lit. d) Cod penal, pentru care i s-a stabilit în conformitate cu art.84

alin.(1) Cod penal, pedeapsa definitivă de 2 ani 3 luni închisoare.

Astfel, Colegiul penal a menționat că examinând apelul declarat de către procuror, instanța de apel a respins ca nefondate criticele apelantului, și având în vedere că motive similare sunt invocate și în recursul ordinar, Colegiul penal consideră că soluția instanțelor de fond privitor la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută.

Instanța de apel, a dat răspuns la toate cele invocate de partea acuzării în vederea motivării soluției de respingere a apelului declarat de procuror. În acest sens, se apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeuriile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului procurorului, ca nefondat.

Tot aici se menționează că, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art.90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună, stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului. Pe de altă parte, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

De asemenea, Colegiul penal specifică faptul că aplicarea prevederilor art.90 Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a se corecta.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Respectiv, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, ceea ce la caz s-a realizat.

În speță, Colegiul penal reține că s-a efectuat o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului evidențiind-u-se în acest sens că, acesta a recunoscut vina, se căiește sincer de cele comise și le regretă, lipsa căror va circumstanțe agravante, au permis instanțelor de fond de a conchide că corectarea inculpatului este posibilă prin aplicarea față de acesta a unei pedepse cu suspendarea executării pe un termen de probațiune de 3 ani.

Rezultatul principal al aplicării acestei pedepse constă în aceea că, deși pedeapsa definitivă nu a fost pusă în executare, ea devine dependentă de comportamentul exemplar de care trebuie să dea dovadă inculpatul, pe perioada termenului de probațiune, în caz contrar va fi anulată suspendarea ei și se va dispune executarea reală în penitenciar.

Din atare considerente, sunt neîntemeiate alegațiile procurorului în partea privind excluderea art.90 Cod penal și constată că concluzia instanțelor privitor la faptul că corijarea inculpatului este posibilă și prin aplicarea față de Luța Dan a pedepsei sub formă de închisoarea, cu suspendarea executării acesteia, este una legală, corectă, motivată și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că argumentele punctate în cererea de recurs nu sunt incidente cauzei deferite judecării, iar instanțele ierarhic inferioare și-au motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 și 90 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă proporțională faptelor comise.

La caz, nu se constată vreun temei pentru modificarea pedepsei în privința inculpatului Luța Dan, iar sancțiunea închisorii, cu suspendarea executării acesteia, așa cum a fost stabilită de către prima instanță și menținută de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 alin.(2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Rezumând cele expuse, instanța de recurs conchide că, în prezenta cauză nu se constată admiterea erorilor de drept semnalate de procuror și prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, iar la judecarea acestei cauze în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată, argumentele din recursul procurorului fiind vădit neîntemeiate.

8. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Lisnic Elena, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 ianuarie 2020, în cauza penală în privința lui *Luța Dan xxx*, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 12 noiembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena